

VÂN THƠ DẶNG BÁC

Bảy mươi chín mùa xuân
Bác cùng Đảng cùng dân
Cùng chia bụi xẻ ngọt
Nay Bác đã đi xa
Để lại niềm thương xót
Cho toàn Đảng toàn dân
Cứ mỗi độ xuân sang
Lại lắng nghe thơ Bác
Đứng bên dòng suối Bác
Lại nhớ suối Lê-Nin
Nơi ấy là niềm tin
Thổi bùng lên ánh sáng
Chúng con theo cách mạng
Từ khi có Bác Hồ
Ngày Bác về thủ đô
Độc Tuyên ngôn độc lập
Nhớ những năm tràn ngập
Bóng giặc Nhật giặc Tây
Bác bảo thời cơ đây
"Hỡi đồng bào xông tới"
Đáp lời Bác Hồ dạy
Cả nước quyết đồng lòng
Mở chiến dịch mùa đông
Năm một chín bốn bảy
Từ Đông Khê, Cao Lạng
Ta chiến thắng liên hồi.....

Đánh thắng giặc Pháp rồi
Lại lo chuyện cải cách
Lo dân khỏi đói rách
Các em được tới trường
Đoàn kết.....
Không phân chia Nam - Bắc
Nửa nước chưa hết giặc
Ngô Đình Diệm lại về
Cùng bọn lính đánh thuê
Máu miền Nam lại đổ
Bác thương đồng bào khổ
Lại kêu gọi toàn dân
Làm việc gấp hai lần
Vì miền Nam ruột thịt
Nhiều đêm Bác ngủ ít
Để theo dõi chiến trường
Và động viên hậu phương
Cùng chung tay đánh Mỹ
Bác làm việc không nghỉ
Vì đồng bào miền Nam
Miệng Bác nói tay làm
Trồng sầu riêng vú sữa
Nay Bác không còn nữa
Chúng con ở miền Nam
Nhớ thương Bác vô vàn
Viết vần thơ : Dân Bắc.

NGUYỄN VĂN NHẬN